

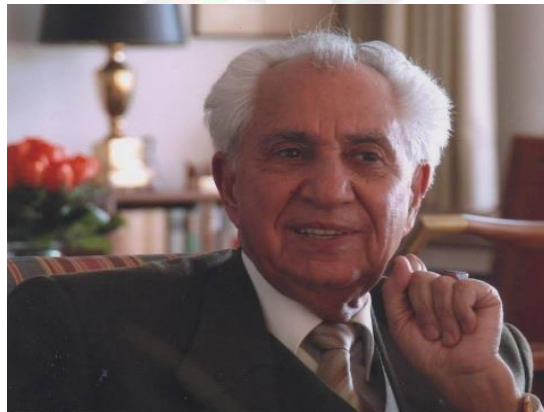

۲۰۱۸/۱۲/۱۱

آریانا افغانستان آنلاین

خیر و فات اسفناک داکتر حیدر داور

بازگشت همه به سوی اوست

داکتر حیدر داور با زندگی وداع کرد

روانش شاد و پادش جاویدان باد

مسئولین، کارکنان و همکاران وبسایت آریانا افغانستان آنلاین با درد، اندوه و تأثر عمیق خبر مرگ یک شخصیت علمی، فرهنگی و ادبی و یک فرزند وارسته و خجسته وطن، مرحوم مغفور داکتر حیدر داور را دریافت کرد.

شخصیتی که بدون هیچ حامی، دستگیری، پیوند و امتیازی، بلکه تنها و تنها با نیروی مساعی، زحمات و استعداد عالی از قشر مردم عام کابل در نامساعدترین شرائط، خود را به درجه عالی علمی و بلندترین مقام دولتی رساند.

داکتر حیدر داور یک نویسندهٔ چیره دست و یک سخنور با سحر کلام و یک شاعر با طبع زیبا و قریحهٔ ظریف بود. عشق وطن مخصوصاً در غربت و مهاجرت انگیزهٔ نوشتن و بیان و سرودن شعر او بود. او زیادتین اشعارش را برای میهن عزیزش افغانستان و مردم آن سروده است. او فریاد میکرد:

یاد بهشت کابل عشرت سرا به خیر	آب و هوای دلکش پغمانم آرزوست
میرم ز هجر میهن عشق آفرین خود	خلد برین حدیقهٔ رضوانم آرزوست
غزنین باستانی ز یادم نمی رود	نام و نشان شوکت سلطانم آرزوست
آن آریا ستاره رونق فزای بلخ	خورشید شرق افغان ستانم آرزوست
افغانیان سر بکف خاک ما کجاست	«از دیو و دد ملولم و انسایم آرزوست»
خاک وطن چو سرمه بچشمان خود کنم	خاک وطن چو سرمهٔ چشمانم آرزوست
کی می رود ز خاطر من دوستان من	ساز و سرود محفل یارانم آرزوست
در سرزمین غیر بسی آمدم به تنگ	دیدار خاک پاک نیاکانم آرزوست

"داور" به دوستان وطن این سخن بگو

صلح و صلاح ملت "افغانم" آرزوست (۱)

او وطنش، افغانستان را عاشقانه دوست داشت و تلاش های پی گیری برای وحدت، هم بستگی و تشکل افغان های بیرون وطن نمود و پیوسته گفت و نوشت و سوز، درد، غم و اندوه بی وطنی و هجرانش را در اشعارش بیان می کرد. کلام و تحریر از وصف این آزاده مرد عالم و دانشمند عاجز است. ما شخصیت محترم، عالم، فرهیخته و خدمت گار صادق وطن را از دست دادیم.

این ها کسانی بودند که با فهم، دانش و تجارب خود پایه های استوار ساختار یک افغانستان واحد، متحد و آرام می بودند که دست نا بکار ظالمان روزگار و نوکران فرو مایه اجنبی چنین فرزندان صدیق را از آغوش وطن دور ساخته و حالا با دل های پر داغ و قلب های مملو از آرزوها در دیار غربت زیر خاک می روند. با ابراز تأثر و تأسف عمیق مرگ چنین شخصیت های متبارز را ضایعهٔ جبران ناپذیر شمرده با تسلیم بودن به امر و رضای پروردگار عالمیان برای حیدر داور مغفرت خواسته بهشت برین را مکانش استدعا داریم.

یاری که رفت بی ما سوي جهان بالا یادش همیشه با ما چون ماه خوش جمال ست
غمخوار هر که بودن، انسان خوش خصال است بعد از وفات نامش جاوید و لایزال است

لیلا تیموری

لاله های کابل نثار روانش باد

وطن ای دل و جان به قربان تو سر دشمنان گوی چوگان تو
وطن ای بهشت تمنای من بمیرم به سودای هجران تو
به گوشم نیاید کنون پس چرا سرود و نوای هزاران تو
خوشا گر به پای تو من سر نهم سرم را گذارم به فرمان تو
ازین غصه میرم که روزی مباد بعید از تو میرم به فرمان تو
من از زندگانی به سیر آمدم خوشا گر بمیرم به دامن تو
فدای تو و مردمانت شوم سر و جان "داور" به قربان تو

۱ - داور این شعر زیبا را به استقبال از یک شعر مولانا جلال الدین محمد بلخی «از دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست» سروده است